

Roerige jaren

Nog steeds was ik voor de KNSB actief als Servicepuntmedewerker, voorheen consulent. De bedoeling van de servicepunten was onder meer om de regionale bonden en clubs te ondersteunen. In de loop der jaren waren er ook een trainingscoördinator (voor alle zaken omtrent de regionale trainingen) en een kadermentor (voor het bezoeken van cursisten van de kaderopleidingen) bijgekomen, zodat de clubs en cursisten nog meer steun konden krijgen. Ikzelf was met name op het organisatorische vlak actief en organiseerde diverse workshops en bezocht veel clubs om advies te geven. Leuk en zinvol werk, al was het altijd afwachten wat de clubs daadwerkelijk met het advies gingen doen.

Ik had inmiddels al zo'n dertig titels bij BSG gewonnen, maar in de periode 2006-2008 stakte de machine even. Deels omdat ik niet meer zo gemotiveerd was en deels doordat ik niet aan een kampioenschap kon meedoen. In Kontakt stonden diverse data genoemd voor het 10-minuten kampioenschap met een vraagteken erachter. Toen ik na een werkbezoek rond 22.00 uur het DCB binnenliep, bleek het kampioenschap gaande te zijn! Diverse clubgenoten kwamen naar me toe om te vragen waarom ik niet meedeed. Weg kans op het kampioenschap, weg kans om de Klouwen-bokaal te winnen.....

Net als andere BSG-ers moet ik werkafspraken (trainingen, vergaderingen en het bezoeken van clubs) ruim van tevoren plannen. Vandaar dat het handig is als de data van deze toernooien snel bekend worden gemaakt, zoals dat in het huishoudelijk reglement staat en ook diverse keren is afgesproken. Jammer genoeg is het de afgelopen tien jaar diverse keren voorgekomen dat er tijdens het seizoen speeldata van het snelschaak- of rapidkampioenschap werden veranderd. Toen dat in 2014 wederom gebeurde heb ik de commissie van beroep om een oordeel gevraagd. De voorzitter van deze commissie wilde mijn klacht niet in behandeling nemen. De twee andere leden deden dat op verzoek van het bestuur wel. Hieronder de uitspraak van hen, met name omdat het dit seizoen (2017-2018) wederom niet gegaan is zoals het hoort.

“De commissie van beroep adviseert de technische commissie en het bestuur voor de toekomst een gezamenlijk standpunt in te nemen inzake het criterium ‘tijdigheid’. De schaakkalender zou bijvoorbeeld een tweetal weken na de SGS jaarvergadering gepubliceerd kunnen worden.” (30 maart 2014)

Daarnaast mocht ik van de commissie van beroep aan de finale van het 10-minutensnelschaak meedoen. De voorronde was namelijk verplaatst naar een maandag dat ik op vakantie was, waardoor ik mijn titel niet kon verdedigen. Bij gelijk eindigen in de finale zou ik echter geen kampioen worden, omdat ik de voorronde niet had gespeeld..... Een betere motivatie was nauwelijks denkbaar: ik won met 9 uit 9!

Frustrerend was mijn afscheid van de SGA-trainingen. Ik had die zelf opgezet, ik had jarenlang alle groepen training gegeven en ze waren een groot succes geworden. Inmiddels waren die trainingen onderdeel van het Servicepunt Randstad geworden. Gevolg was dat er in de loop der jaren ook andere trainers een groep gingen trainen, hetgeen mij de nodige inkomsten scheelde, omdat ik voorheen alle groepen training gaf. Op zich niet zo'n probleem, zeker omdat ik nog steeds veel zondagen in het land training gaf. Toen ik aan het eind van het seizoen 2007-2008 reeds met de trainers had geëvalueerd en afspraken voor het nieuwe seizoen had gemaakt, kwam de KNSB plotsklaps met “trainerstarieven” op de proppen. Vreemde tarieven in mijn ogen, want er werd met name gekeken naar schaaktitels (IM of IGM), maar minder naar de didactische kwaliteiten van de trainers. Omdat ik reeds gemaakte afspraken niet wilde verbreken (ik ben een man van mijn woord, zoals de meeste mensen weten ☺), was de toenmalige directeur van de KNSB gepikeerd. Hij verbood mij om het volgende seizoen als trainer actief te zijn, omdat dat een “ongewenste dubbelrol” (trainers aanstellen, zelf trainer zijn) zou zijn. Jarenlang was dat blijkbaar geen probleem, maar nu opeens wel?! Voor de kinderen, de ouders en clubs was dat besluit onbegrijpelijk, want die wisten amper iets van de organisatie van die trainingen af. Die kijken vooral wie er voor de groep staat (“We gaan naar de training van Eddy”) en of die goed training kan geven. Zo kwam na twintig jaar een einde aan mijn trainerschap bij de nationale en regionale bonden. Nog stuitender was het feit dat mijn opvolger wel een dubbelrol (organisator en trainer) mocht vervullen.....

Die tarieven zijn nooit gemeengoed geworden en de Servicepuntrainingen hielden een paar jaar later op. Toen de servicepuntmedewerkers steeds meer “ledenwerfers” moesten worden van de KNSB, ben ik er in 2009 mee gestopt. Nadat de subsidie rond 2011 stopte zijn de Servicepunten een stille dood gestorven. De bestuurders die in de regionale bonden de trainingen en kaderopleidingen in 1999 in hun portefeuille hadden, waren inmiddels bijna allemaal verdwenen. Daardoor viel er een organisatorisch gat: op beide terreinen is dat tot op heden niet goed gekomen. In 2011 heb ik op www.schaaksite.nl enkele artikelen (“*Ervaringen van een Servicepuntmedewerker*”) over dit onderwerp gepubliceerd. Ze geven zeven jaar later nog steeds een goed beeld van de stand van zaken in de Nederlandse schaakwereld. De artikelen zijn op mijn website www.chessed.nl te vinden.

Sopsweeps speelde inmiddels thuiswedstrijden in café Batavia in Amsterdam. Hoewel ik niet meer meedeed, ging ik wel regelmatig kijken. Ook ging ik jaarlijks mee naar het SOP-weekend, dat meestal een week voor de eerste KNSB-wedstrijd (in september) gehouden werd. Overdag werd er van alles ondernomen (fietsen, bridgen, zwemmen, wandelen, sauna, snelschaken, analyseren), 's avonds gingen we BBQ-en en brassen. Op een van de avonden werd dan 's avonds laat (soms al na middernacht) “het clubkampioenschap” verspeeld. Onder invloed van de nodige alcohol werd er dan fanatiek gesneld om de titel. Een kampioenschap dat veel sterker bezet was dan bij BSG, want hier deden toppers als Peek, Riemersma, Booij, Bottema, Webbink, De Heer, Wüstefeld en Smeele aan mee. Ondanks deze zware tegenstand wist ik in 2008 én 2009 kampioen te worden!

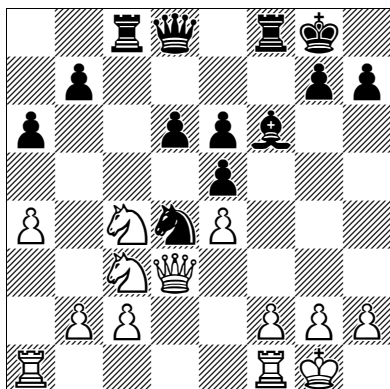

Tussen de sauna en de BBQ in, even een “potje hakken” tegen Li Riemersma. (Sop-weekend 2006)

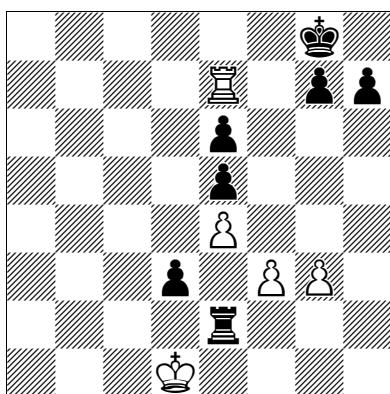
In oktober 2010 stond er weer een wedstrijd tussen Sopsweeps en BSG op het programma, dit keer in de 1^e klasse KNSB. Ik zou die dag teamleider zijn, maar wat moet je doen als op vrijdag een speler ziek afzegt en er geen vervanger is? Het bord leeg laten ging mij te ver, vandaar dat ik - op een hoog bord - zou invallen. Omdat Tom Bottema in een vooruitgespeelde partij tegen Robert Ris had gewonnen, was een verrassing mogelijk. Ik trof Frans Borm en bood al vroeg in de partij remise aan. Frans sloeg dat af, maar gaf twee zetten later een pion weg. Die pion had ik in het verre eindspel nog steeds en de partij eindigde in remise.

Frans Borm – Eddy Sibbing, 9 oktober 2010, Sopsweeps-BSG

1.e4 c5 2.Pf3 Pc6 3.d4 cxd4 4.Pxd4 e5 5.Pb5 d6 6.Lc4 Le6 7.Lxe6 fxe6 8.0-0 a6 9.P5c3 Pf6 10.Lg5 Le7 11.Lxf6 Lxf6 12.Pd2 0-0 13.Pc4 Pd4 (met remiseaanbod van zwart) 14.a4 Tc8 15.Dd3?

15...Pxc2 16.Dxc2 Txc4 17.Db3 Dc7 18.Tfd1 Le7 19.f3 Tf6? (Een vreemd plan, de toren komt buitenspel te staan) 20.Kh1 Th6 21.Pe2 Dc6 22.Tac1 b5 23.axb5 axb5 24.Txc4 Dxc4 25.Dxc4 bxc4 26.Ta1 (Ik had vrij snel gespeeld – alsof het een rapidpartij was – en had bijna een uur voorsprong) 26...Tf6 27.Ta4 Tf8 28.Txc4 Tb8 29.Tc2 d5 30.Kg1 Lg5 31.g3 d4 32.Pc1 Le3+ 33.Kf1 Lxc1 34.Txc1 Txb2 35.Tc7 Txb2 36.Te7 d3?! (Ik werd ongeduldig, waar 36...Th6 een eenvoudige verdediging was geweest) 37.Ke1 Te2+ 38.Kd1

38...Tg2? (Na 38...Tf2 39.Txe6 Txf3 40.g4 Tf4 41.Txe5 Tg4 42. Kd2 Tg3 staat zwart gewonnen) 39.g4 Tf2 40.Txe6 Txf3 41.Txe5 Tg3 42.Kd2 Tg4 43.Kxd3 Kf7 44.Ke3 Tg6 45.Ta5 Tb6 46.Ta7+ Kf6 47.e5+ (Na 47...Kg6 kan zwart nog op winst spelen, maar ik was al uren “klaar” met mijn laatste lange partij....) 47...Kxe5 1/2-1/2

Toen Li Riemersma – als laatste - zijn partij tegen Ewoud de Groote won, bleek Sopsweeps een historische overwinning te hebben geboekt. Voor BSG kwam het dat seizoen nog allemaal goed, want BSG werd kampioen en promoveerde met een jong en talentvol team naar de meesterklasse.

Na deze partij kreeg ik nog een mailtje uit BSG-kring dat het schandalig was dat ik tegen mijn eigen club had gespeeld. Bij de afzender blijkbaar niet bekend dat ik al vele jaren niet meer voor BSG speelde. Ook het feit dat schakers regelmatig van clubs wisselen en dat er ook “dubbelden” zijn was blijkbaar onbekend. Zo zijn er bij Sopsweeps-BSG diverse dubbelden geweest (Van Onselen, Pieterse, Van Hamersveld, Pijl, Spierings, ik) en ook zijn er diverse oud-clubkampioenen van BSG (Peek, Riemersma, Spierings, Bottema, Wüstefeld) actief bij Sopsweeps (geweest). Geen van hen heeft toen een dergelijke mail ontvangen. Ik beschouw het maar als compliment dat ik gezien werd als een “oer-BSG-er”.

Inmiddels was ik al enkele jaren manager van het Max Euwe Centrum. Toen ik daar begon, was het al geruime tijd een kwestie van overleven geweest, zonder duidelijke structuur. Aan het museumgedeelte was jaren niets gedaan. Ook de zeer grote collectie was amper inzichtelijk. Gelukkig wist ik veel van de schaakwereld, dus kon me snel inwerken in de vele dossiers die er waren. Daarnaast hebben we het museum weer toonbaar gemaakt én kwamen er in mijn beginperiode een aantal goede vrijwilligers die de nieuwe opzet hielpen verbeteren.

Het eerste grote project was *De Schaakkaravaan*, waarmee we drie jaar lang het schoolschaak op Amsterdamse scholen gingen stimuleren. Een kolfje naar mijn hand, aangezien ik veel ervaring heb met schoolschaak. Het volgende grote project was het jubileum in 2010: het was toen 75 jaar geleden dat Max Euwe wereldkampioen werd. In oktober organiseerde ik de Max Euwe Matches, matches tussen de topjeugd van Nederland en een vijftal grootmeesters. De topmatch was die tussen Anish Giri en Nigel Short. Die gehele organisatie (van hotelboekingen tot inrichten van de speelzaal, van het opstellen van contracten tot het bestellen van taartjes, van expositie tot het schrijven van de rondeverslagen, etc.) was leuk om te doen. Uiteraard was dat niet mogelijk zonder de ondersteuning van mijn vrijwilligers. Ook de toenmalige BSG-er Lennart Ootes speelde een cruciale (digitale) rol.

In gesprek met wereldkampioen Anand bij het jubileum van het MEC in 2010. Naast Anand staat Peter Doggers (van Chess.com) en naast mij Dirk Brouwer (kleinzoon van Euwe en bestuurslid van het MEC).

In december 2010 werd het jubileum nogmaals uitvoerig gevierd. Met simultaans, vertoning *Lang leve de koningin* in de bioscoop, een blindsimultaan, een conferentie, een Euweborrel en een Euwelezing. Eregast was de wereldkampioen Viswanathan Aand, die direct na de *London Classic* naar Amsterdam zou afreizen. Alle activiteiten liepen op rolletjes, maar één aspect was lastig te voorzien: het weer!

Op vrijdag 17 december begon het te sneeuwen in Europa. Er gingen geen vluchten meer van Londen, maar Anand wist nog wel met de trein Brussel te bereiken. Die vrijdag heb ik Anish Giri – één van de simultaangevers - vanuit Rijswijk naar Amsterdam laten komen, zodat die in ieder geval aanwezig was. Na een etentje in Amsterdam met vrijwilligers kon ik zelf Bussum niet meer bereiken en heb de nacht op het MEC doorgebracht. De volgende ochtend wist ook Jan Smeets Amsterdam te bereiken, maar Anand was nog steeds onderweg van Brussel naar Amsterdam. Jan en Anish hebben toen van alles gedaan om de aanwezige bezoekers te onderhouden en gelukkig betrad Anand, twee uur te laat, de feesttent. De lezing en simultaan konden beginnen, het jubileum was gered.....

Wereldkampioen Anand stapt door de sneeuw naar de feesttent (17 december 2010)

Lennert Ootes was de technische man tijdens de Max Euwe Matches in 2010. Inmiddels heeft de voormalige BSG-er zijn eigen schaakbedrijf en reist de hele wereld rond om bij grote toernooien te werken. (foto: Edwin Baart)

(wordt vervolgd)